Menneskets fornuftige sjæl

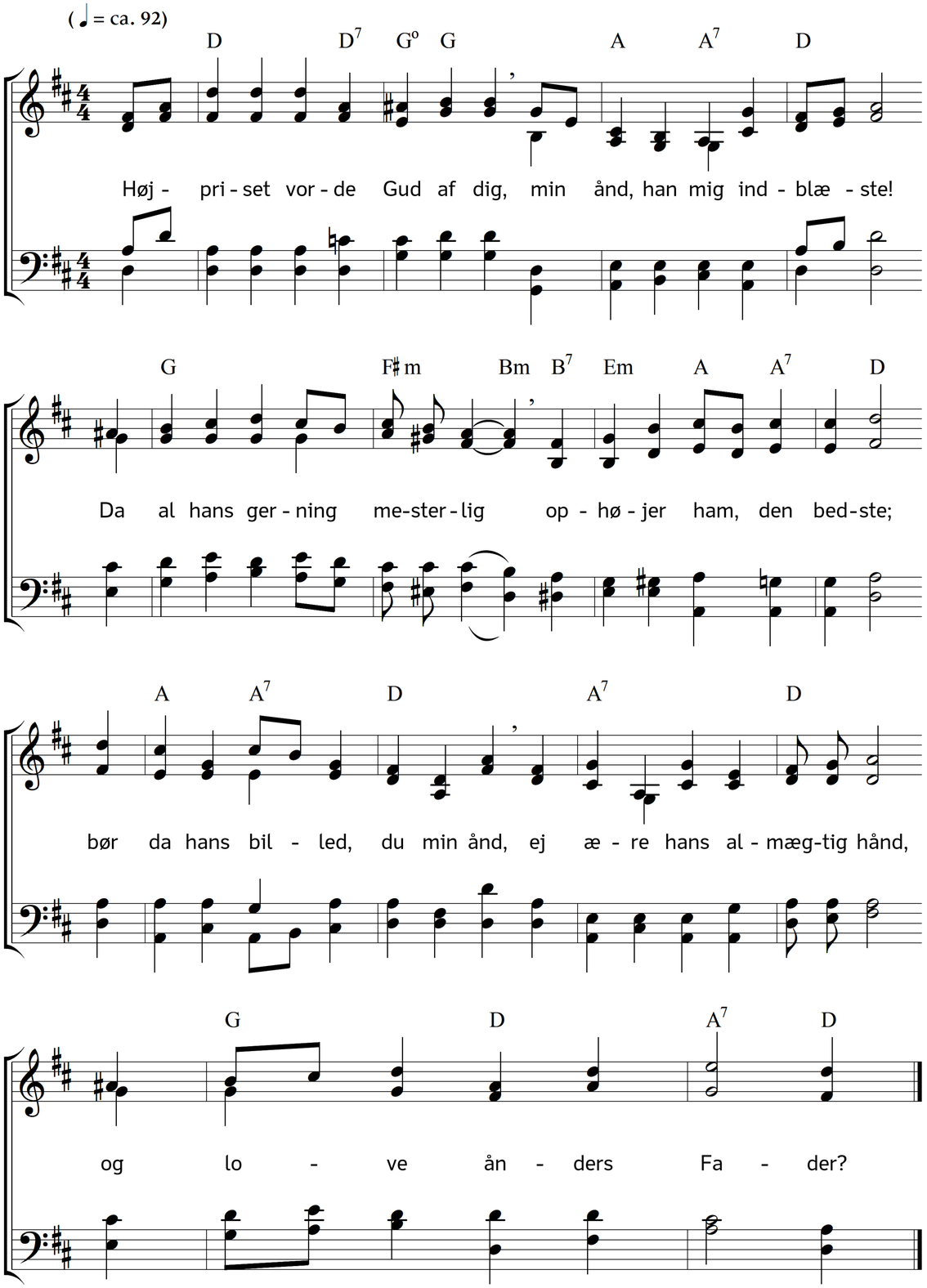

2. Hvor herlig glimrer ej hans stol,
den himmel, han opsatte!
Dog er den pragt af sol hos sol
ej mod en sjæl at skatte.
Hin tænker ej, men denne ser,
end i sit legems grove ler,
ved sin fornuft, en Skaber.

3. Henrykkend smuk hans verden er,
som øjnene opdager.
Hvo tæller hver en skønhed der?
Hvad jeg kun ser, behager.
Hvor højlig den beundres må,
materien dog ej kan forstå,
sin smukhed selv ej kende.

4. For engle kun, for sjæle den
så herlig burde være;
for ånder prise Skaberen,
kundgøre os hans ære.
O sjæl! som kom i engles rang,
istem for ham din frydesang,
ham, der til ånd dig skabte!

5. Den ånd, jeg blev, kan tænke Gud!
Hvad rigdom kan den sanke,
ved sansers følelse og bud,
af tusindfoldig tanke!
O stræbte jeg at få enhver
Gud helliget; hvad blev jeg her,
hvor salig alt på jorden.

6. Jeg kan indrette tankerne,
dem knytte, dem adskille,
udvide dem; en verden se,
og en mig forestille;
ting skelne ved forstandens magt.
Til tusind handlinger oplagt
er den af dig, o Skaber!

7. Hvor tørstende attrår min sjæl
lyst, ære, saligheder!
Kun tit den kender ej sit vel,
tit selvbedragen meder,
og angrer mål, den stræbte for.
Dog gav Gud Adam bedre kår,
og gjorde ham oprigtig.

8. Fornuft og frihed gav du, Gud!
Med sanser underfulde
et menneske du styred ud,
at han dig elske skulle,
kun dig – og intet mangle så.
O var dog al min sjæls attrå
og evne dig hengiven!

9. Gud, vær min sang, mit øjemed!
Fuldkommenheders kilde!
At kende dig, af kærlighed
til dig at brænde, ville
du skænke mig, din ejendom!
Så er min sjæl for trøst ej tom,
så kan mig intet fejle.

10. Højlovet vorde Gud af dig,
min ånd, han mig indblæste!
Da al hans gerning mesterlig
forherliger den Bedste;
så bør hans billed, du, min ånd,
han drog med kærlighedens bånd,
kun tjene ånders Fader.

Tekst: Johann Andreas Cramer. Oversættelse: Jakob Johan Lund. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2010, 2020 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/326/